

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 14 grudnia 2012 r. powód D. P. (1) żądał zasądzenia w postępowaniu upominawczym od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwoty 145.618,94 zł, z ustawowymi odsetkami od 16 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podano, iż na podstawie umowy z 8 kwietnia 2008 r. powód zobowiązał się do wykonania na rzecz pozwanej montażu instalacji elektrycznej w budynku wielorodzinnym przy ul. (...) w W.. Wartość umówionych prac strony uzgodniły na 985.000 zł, jednakże powód nie wykonał części z nich, o wartości 77.716 zł. W związku z tym, należność przysługująca powodowi z tytułu realizacji ww. umowy wyniosła 907.284 zł. Pozwana uiściła na rzecz powoda kwotę 761.217,93 zł, natomiast nie zapłaciła pozostałej części należności za wykonane prace, w kwocie dochodzonej pozwem, na którą powód wystawił fakturę z dnia 16 grudnia 2010 r., z terminem płatności na 15 stycznia 2011 r. (pozew k. 2-4).

W dniu 22 lutego 2013 roku Sąd wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz zapłaty k. 21).

W dniu 2 kwietnia 2013 r. pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa oraz zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu. Pozwana przyznała, iż zawarła z pozwanym umowę opisaną w pozwie, jednakże podniosła, iż powód wykonywał swoje prace wadliwie oraz ze znacznym opóźnieniem, w związku z czym generalny wykonawca inwestycji budowlanej obciążył pozwaną karą umowną w wysokości 296.250 zł, za opóźnienie w stosunku do umówionych terminów, które – zdaniem pozwanej – obejmowało w przytłaczającej większości prace, do których terminowego wykonania zobowiązany był powód. W związku z owym opóźnieniem, generalny wykonawca nie wypłacił pozwanej kaucji gwarancyjnej w kwocie 296.250 zł, której utrata – wedle pozwanej – stanowi poniesioną przez nią szkodę, za którą odpowiedzialność ponosi powód. Z tego też względu pozwana obciążyła powoda notą obciążeniową na kwotę 239.393,98 zł, podnosząc w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzut potrącenia wynikającej stąd wierzytelności pozwanej z wierzytelnością dochodzoną pozwem.

Ponadto pozwana podniosła zarzut braku wymagalności roszczenia powoda, wskazując, iż określona w pozwie kwota 15% zatrzymania wynagrodzenia za wykonane prace, zgodnie z umową stron powinna być zapłacona m.in. po uzyskaniu od generalnego wykonawcy bezusterkowego protokołu końcowego robót objętych zleceniem oraz po dostarczeniu przez powoda rysunków montażowych powykonawczych, a dokumentów tych pozwana nigdy nie otrzymała (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 27-30).

Powód wniósł o nieuwzględnienie podniesionego przez pozwaną zarzutu potrącenia, wskazując na brak swojej winy w wykonywaniu zleconych mu prac z opóźnieniem, albowiem wynikało to z nieterminowego przekazania mu frontu robót, co uzależnione było od zakończenia prac budowlanych przez inne podmioty i od dostarczenia mu przez pozwaną niezbędnych materiałów. Powód podniósł także, iż nie otrzymał harmonogramu robót, powołanego w zawartej umowie z 8.04.2008 r., natomiast we wrześniu 2009 r. powiadomił pozwaną o niemożności zakończenia prac elektrycznych ze względu na opóźnienia w realizacji prac budowlanych wykonywanych przez odrębne podmioty oraz brak materiałów, do których dostarczenia zobowiązała się pozwana (pismo procesowe powoda złożone 29.04.2013 r. k. 47-48).

W piśmie procesowym złożonym 7 listopada 2013 r. pozwana wywiodła przedstawioną do potrącenia wierzytelność z zawartego w umowie z powodem zastrzeżenia kary umownej, albowiem – jak podniosła pozwana – umowa zawarta z powodem w zakresie kar umownych odsyłała do umowy zawartej przez pozwaną z generalnym wykonawcą, zaś w tej umowie strony zastrzegły kary umowne za opóźnienie w wykonaniu prac objętych umową (pismo procesowe pozwanej k. 88-90).

Wobec ogłoszenia upadłości likwidacyjnej przedsiębiorstwa powoda w toku procesu, postanowieniem z dnia 12 lutego 2014 roku Sąd zawiesił postępowanie ze skutkiem od 9 grudnia 2013 r. oraz podjął zawieszony postępowanie

z udziałem syndyka masy upadłości powoda, który wstąpił do postępowania w miejsce powoda (postanowienie o zawieszeniu postępowania k. 258, oświadczenie syndyka o wstąpieniu do sprawy k. 262, postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania z udziałem syndyka k. 264).

Syndyk masy upadłości powoda poparł dotychczasowe stanowisko procesowe powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód D. P. (1) prowadził działalność gospodarczą pod nazwą D. P. (1) (...) w Ł., w zakresie inżynierii i związanego z nią doradztwa technicznego (bezsporne – wydruk z (...) k. 12).

Pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie budownictwa. Do dnia 7 listopada 2011 r. spółka ta działała pod nazwą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (bezsporne – kopia wypisu z KRS k. 13-19).

W dniu 10 stycznia 2008 r. pozwana, działająca wówczas pod nazwą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., zawarła z (...) S.A. w W. umowę o wykonanie kompleksowych robót branży elektrycznej i teletechnicznej w ramach realizacji inwestycji w postaci budynku mieszkalnego wielorodzinnego z usługami przy ul. (...) w W., zamówionej przez inwestora – (...) Spółkę z o.o. w W., wraz z naprawieniem wszelkich wad w wykonaniu tych robót. Strony tej umowy określiły dla wykonawcy wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 5.925.000 zł. W umowie tej strony określiły termin zakończenia robót na 30 października 2009 r. (pkt 7.1 załącznika 1 – warunki szczegółowe). Ponadto strony tej umowy zastrzegły karę umowną za opóźnienie terminów jej wykonania, w wysokości 0,5% wynagrodzenia za każdy rozpoczęty dzień, przy czym łączna wysokość kar umownych nie może być większa niż 5% wartości wynagrodzenia (pkt 13.2a załącznika 1 – warunki szczegółowe). W punkcie 7.4 załącznika 2 – warunki ogólne, strony zastrzegły ponadto, iż wykonawca jest odpowiedzialny wobec zamawiającego za wszelkie szkody wynikające z opóźnienia wykonawcy w stosunku do terminów wynikających z umowy, dlatego wszelkie zdarzenia i fakty zaistniałe w trakcie wykonywania robót nie spowodowane działalnością wykonawcy, a mające jego zdaniem wpływ na harmonogram wykonania i zachowanie terminów muszą być zgłaszane na piśmie zamawiającemu w terminie do 2 dni po zdarzeniu, pod rygorem ich późniejszego nieuwzględnienia przez zamawiającego (dowód: poświadczona kopia umowy pozwanej z (...) S.A. k. 96-106).

W dniu 8 kwietnia 2008 roku I. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zawarła z powodem umowę nr (...), w której zleciła powodowi wykonanie na inwestycji budowlanej przy ul. (...) w W.:

- kompletnego montażu tras kablowych (koryta kablowe, drabinki kablowe, rury PCV sztywne, listwy PCV, rury PCV giętkie itp.), materiałów instalacyjnych (kable, przewody itp.) i materiałów pomocniczych dostarczonych przez spółkę (...),
- kompletnego montażu dostarczonych urządzeń wraz z podłączeniem okablowania (rozdzielnie elektryczne, kanały piętrowe (...), oprawy oświetleniowe, osprzęt elektryczny itp.),
- uruchomienia oraz regulacji, strojeń, oznaczeń, pomiarów.

Wykonawca zobowiązany był również do przekazania spółce (...) wszelkich informacji niezbędnych do wykonania przez I. P. dokumentacji powykonawczej.

Strony umowy ustaliły wynagrodzenie ryczałtowe wykonawcy w wysokości 985.000 zł netto, przy czym I. P. miała dokonywać płatności 85% netto z każdej faktury wystawionej przez powoda, z terminem płatności 30 dni, zaś płatność pozostałych 15% wynagrodzenia miała być dokonana po uzyskaniu od generalnego wykonawcy bezusterkowego protokołu odbioru końcowego robót objętych nin. umową oraz rozliczeniu się powoda z pobranych materiałów instalacyjnych i urządzeń na potrzeby realizacji umowy, na podstawie obmiarów częściowych oraz na podstawie dokumentacji powykonawczej.

W umowie tej ustalono termin rozpoczęcia prac na 14 kwietnia 2008 r., zaś terminy pośrednie – według harmonogramu budowy, który miał stanowić załącznik do przedmiotowej umowy. Termin zakończenia prac przez powoda został w umowie ustalony „wstępnie” do września 2009 r., zaś szczegółowo według ww. harmonogramu budowy.

W uwagach dodatkowych umowy, w punkcie 6, strony zawarły zastrzeżenie, iż „przestrzeganie warunków BHP, warunków organizacji budowy, kary umowne, zatrudnianie podwykonawców – identycznie jak w umowie (...) Polska z GW [tj. z generalnym wykonawcą – przyp. sądu]. Umowa ta, z wyłączeniem części handlowej, będzie stanowiła Załącznik nr 3 do niniejszego Zlecenia i będzie wiążąca dla (...) (dowód: poświadczona kopia umowy z 8.04.2008 r. k. 31-33, zeznania świadka J. P. k. 149).

Umowę tę w imieniu powoda podpisał jego pełnomocnik – J. P. (2), któremu powód udzielił pełnomocnictwa ogólnego w dniu 15 stycznia 2008 r. (dowód: pełnomocnictwo k. 314, zeznania świadka J. P. k. 149, zeznania świadka D. P. k. 353-354).

Pismem z 10 września 2009 r. powód powiadomił pozwaną, iż „na dzień dzisiejszy ze względu opóźniony stan realizacji obiektu pod względem budowlanym oraz braku materiałów, zakończenie prac w miesiącu wrześniu jest niemożliwy do zrealizowania”. Ponadto powód wezwał pozwaną do przesłania „do akceptacji” harmonogramu robót elektrycznych z uwzględnieniem uaktualnionego harmonogramu robót budowlanych (dowód: kopia pisma powoda k. 49, kopia dowodu doręczenia ww. pisma k. 50).

W czasie wykonywania przez pracowników powoda prac zamówionych przez pozwaną zdarzały się przestoje związane z nieprzygotowaniem frontu robót przez innych wykonawców lub z niedostarczeniem przez pozwaną materiałów koniecznych do wykonania owych prac. Były to jednak przestoje najwyżej kilkudniowe, podczas których pracownicy powoda najczęściej wykonywali inne prace w ramach umowy, które w danym momencie nie wymagały brakujących materiałów lub określonego przygotowania miejsca wykonywania prac (dowód: zeznania świadków T. P. k. 150, W. J. k. 150, R. K. k. 150, L. S. k. 150, M. W. k. 151).

Pismem z 23 kwietnia 2010 r. spółka (...) wezwała spółkę (...) do zakończenia robót, wymieniając w piśmie roboty nie wykonane lub niedokończone na dzień 21 kwietnia 2010 r., w tym m.in. montaż brakujących lamp na loggiach narożnych klatki A, doprowadzenie zasilania w budkach na dachach klatek B pod rolety wewnętrzne, montaż gniazda elektrycznego w loggi prostokątnej w jednym z lokali, montaż oświetlenia od ul. (...), montaż instalacji pod dzwonki w lokalach, montaż oświetlenia w śmietniku przy jednej z klatek, uzupełnienie świetlówek i opraw lamp oświetlenia liniowego korytarzy na klatce A, drożność peszli i przewodów instalacji elektrycznej i teletechnicznej w lokalach open space, regulacja opraw oświetleniowych na klatce A, wymiana opraw oświetleniowych w holach usługowych oraz montaż oświetlenia liniowego w holu głównym i podcieniu klatki A (dowód: kopia pisma k. 36).

Treść ww. pisma spółki (...) została przekazana J. P. (2) w formie korespondencji elektronicznej, na którą J. P. (2) udzielił odpowiedzi e-mailem w dniu 28 kwietnia 2010 r., wskazując, iż większość z prac wymienionych w piśmie spółki (...) została wykonana, dotyczy „słabych prądów” (poza zakresem prac powoda) bądź też ich niewykonanie wynika z niedostarczenia materiałów, wadliwości materiałów lub nienadesłania na czas projektu (dowód: wydruki e-maili k. 51-53, zeznania świadka J. P. k. 149).

Prace montażowe objęte umową stron z 8.04.2008 r. prowadzone były jeszcze w maju 2010 r. (dowód: zeznania świadków J. P. k. 149, W. J. k. 150, R. K. k. 150, M. W. k. 151).

W dniu 30 września 2010 r. pozwana zawarła z (...) S.A. w W. porozumienie, w którym m.in. przyznane zostało uprawnienie spółki (...) do naliczenia kary umownej za nieterminowe wykonanie robót przez pozwaną oraz strony uzgodniły, że na poczet owej kary umownej w wysokości 296.250 zł zaliczona zostanie kaucja gwarancyjna zatrzymana dotychczas przez spółkę (...) z wynagrodzenia pozwanej (dowód: poświadczona kopia porozumienia k. 37-40). W dniu

9 grudnia 2010 roku (...) S.A. wystawiła pozwanej notę obciążeniową nr 1/12/10 na kwotę 296.250 zł, z tytułu kary umownej zgodnie z ww. porozumieniem (dowód: poświadczona kopia noty obciążeniowej k. 123).

Pismem z dnia 16 grudnia 2010 r. powód powiadomił (...) Spółkę z o.o. w W. o zakończeniu wszystkich prac w zakresie instalacji elektrycznych wynikających ze zlecenia nr (...) oraz zgłoszonych usterek, a także o wystawieniu z tego tytułu faktury VAT. W dniu tym samym dniu powód wystawił (...) Spółce z o.o. w W. fakturę VAT nr (...) na kwotę 145.618,94 zł brutto, z tytułu montażu instalacji elektrycznej w budynku przy ul. (...) w W., wskazując, iż stanowi ona zatrzymane uprzednio 15% wynagrodzenia za wykonane prace (dowód: poświadczona kopia pisma powoda z 16.12.2010 r. k. 11, poświadczona kopia faktury VAT k. 8).

Pismem z dnia 19 stycznia 2011 r. powód wezwał (...) Spółkę z o.o. w W. do natychmiastowej zapłaty kwoty 145.618,94 zł (dowód: poświadczona kopia wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 10).

W dniu 31 stycznia 2011 r. pozwana wystawiła powodowi notę obciążeniową nr 01/01/2011 na kwotę 239.393,98 zł, z tytułu kary umownej za niedotrzymanie terminów realizacji prac określonych w umowie z dnia 8.04.2008 r. (dowód: poświadczona kopia noty obciążeniowej k. 41 i 94, poświadczona kopia dowodu nadania ww. noty k. 95).

Sąd zważył, co następuje:

Świadczenie pieniężne dochodzone pozwem znajdowało podstawę w zawartej przez strony umowie z 8 kwietnia 2008 r., w której pozwana zobowiązała się zapłacić D. P. (1) określone w niej wynagrodzenie ryczałtowe za zamówione prace montażowe w ramach określonej w umowie inwestycji budowlanej. Okoliczność, iż wynagrodzenie wynikające z tej umowy, w części dochodzonej pozwem, nie zostało zapłacone przez pozwaną, była bezsporna.

Pozwana jednak podniosła wobec strony powodowej zarzut potrącenia wzajemnej wierzytelności z tytułu kary umownej za opóźnienie w wykonaniu przedmiotowej umowy stron.

Zastrzeżenie przez strony kary umownej w zawartej umowie wynika z punktu 6 części umowy z 8.04.2008 r., nazwanej uwagami dodatkowymi. W punkcie tym strony zastrzegły identyczność m.in. kar umownych, jak w umowie pozwanej spółki z generalnym wykonawcą, tj. spółką (...) oraz związanie powoda postanowieniami tej umowy, z wyłączeniem części handlowej. Powód, zawierając tę umowę z pozwaną, przystał na wymienione postanowienia umowne. Strona powodowa nie powoływała się w toku procesu na jakiegokolwiek wady swojego oświadczenia woli, związane np. z nieznaną treścią umowy pozwanej z generalnym wykonawcą, do której odsyłała umowa z 8.04.2008 r. Należy więc przyjąć, że powód, jako przedsiębiorca działający w zakresie swojego przedsiębiorstwa z należytą starannością, zawarł umowę z pozwaną działając z rozeznaniem co do ostatecznej treści zawieranej umowy, a zatem również z rozeznaniem co do treści, wiążącej go w określonym zakresie, umowy pomiędzy pozwaną a (...) S.A.

W umowie z 10.01.2008 r. pomiędzy pozwaną a generalnym wykonawcą budowy – (...) S.A. w W., zastrzeżone zostały kary umowne na rzecz zamawiającego, opisane w ustaleniach faktycznych Sądu. Podstawę prawną takiego zastrzeżenia stanowi przepis art. 483 § 1 k.c., zgodnie z którym „można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna)”.

Wysokość tych kar odnosiła się do procentu wynagrodzenia wykonawcy robót, tj. pozwanej spółki – 0,5% wynagrodzenia za każdy dzień opóźnienia, nie więcej niż 5% wynagrodzenia. Zatem kwotę maksymalną kar umownych stanowiła kwota 296.250 zł (jako 5% z wynagrodzenia 5.925.000 zł). Skoro strony w niniejszej sprawie zastrzegły kary umowne nie analogiczne, nie stosunkowe, nie odpowiednie, ale „identyczne” z karami zastrzeżonymi w umowie z generalnym wykonawcą, to stwierdzić należy, że kary te miały być identyczne co do kwot, a nie co do stosunku ich wysokości do wynagrodzenia wykonawcy. Wobec powyższego, górną granicę kar umownych należnych pozwanej od powoda, identycznie jak w stosunku umownym pozwanej i generalnego wykonawcy, stanowiła kwota 296.250 zł, odpowiadająca karze umownej za 10 dni opóźnienia (0,5% za każdy dzień opóźnienia x 10 dni = 5% wynagrodzenia pozwanej).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy doprowadził do ustalenia faktu opóźnienia powoda w wykonaniu prac objętych umową stron z 8.04.2008 r. Prace te zgodnie z umową miały być zakończone we wrześniu 2009 r. Wprawdzie podany w umowie termin wskazano jako ustalony „wstępnie”, jednakże brak jest dowodu na to, aby miał on być następnie przedłużony – zatem należy traktować go jako ostateczny, skoro innego terminu strony ostatecznie nie określiły. Zakończenie objętych umową prac przez powoda nastąpiło najwcześniej w maju 2010 r. (według zeznań świadków), a uwzględniając prace naprawcze – dopiero w grudniu 2010 r., co wynika z pisma powoda z 16.12.2010 r. z powiadomieniem o zakończeniu prac (karta 11 akt sprawy).

Ponieważ kara umowna stanowi umowny sposób naprawienia szkody, zobowiązany może zwolnić się z obowiązku jej zapłaty w sytuacji analogicznej, jak w przypadku roszczenia odszkodowawczego z tytułu nienależytego wykonania umowy (art. 471 k.c.), a zatem wykazując, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Strona powodowa nie wykazała jednak, że opóźnienie w wykonaniu zamówionych prac montażowych w branży elektrycznej, w części istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy, było wynikiem okoliczności, za które powód nie ponosi odpowiedzialności. Zeznania świadków – J. P., T. P., W. J., R. K., L. S. oraz M. W. wskazują co prawda na opóźnienia wywołane opóźnieniami prac budowlanych wykonywanych przez inne podmioty, jednakże nie wynika z tych zeznań, w jakim konkretnie stopniu opóźnienia te wpłynęły na tok prac powoda. Zeznania te ogólnikowo jedynie wskazują, że zdarzał się brak materiałów niezbędnych do wykonania zamówionych prac albo że niekiedy nie było przygotowanego frontu robót, od którego zależało rozpoczęcie określonych prac montażowych przez powoda, jednakże nie wynika z nich konkretnie, ile dni trwało każdorazowe opóźnienie związane z każdym takim zdarzeniem; mowa była co najwyżej o kilkudniowych przestojach, podczas których wykonywane były jednak inne możliwe do wykonania prace (por. zeznania świadków R. K. k. 150 – znacznik czasu 01:32:20 – 01:32:30, L. S. k. 150 znacznik czasu 01:43:01 – 01:43:09). Określenie zaś ilości dni opóźnienia zawinionego i niezawinionego przez powoda jest okolicznością istotną dla oceny zasadności i wysokości kary umownej wynikającej z umowy stron, w sytuacji, gdy ustalone zostało, że do opóźnienia w wykonaniu owych prac rzeczywiście doszło. Przyczyny owego opóźnienia stanowiły zaś okoliczności sporne między stronami, albowiem strona pozwana wskazywała w tym zakresie na zbyt małą liczbę fachowych pracowników przydzielonych przez powoda do wykonywania zamówionych prac. Zatem to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia, że przyczyny te jednak nie leżały po jego stronie.

Co więcej, to strona pozwana wniosła w toku procesu o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa, na okoliczności związane m.in. z czasem niezbędnym do wykonania prac przez powoda w ramach łączącej strony umowy, jednakże strona ta nie dostarczyła wystarczającego materiału badawczego umożliwiającego biegłemu wydanie opinii (por. pismo biegłego z 21.03.2014 r. – karta 267-268 akt sprawy, postanowienie Sądu z 25.03.2014 r. zobowiązujące stronę pozwaną do uzupełnienia wniosków dowodowych – karta 269 akt sprawy), wskutek czego ostatecznie wniosek ten został przez Sąd oddalony. Strona powodowa natomiast nie wykazała w tym zakresie inicjatywy dowodowej celem potwierdzenia swojej tezy o wpływie okoliczności zewnętrznych na czas niezbędny do wykonania zamówionych przez pozwaną prac. Ostatecznie zatem bez pokrycia w materiale dowodowym pozostało twierdzenie powoda, iż jego opóźnienie w wykonaniu prac na podstawie umowy z 8.04.2008 r. było w takiej mierze skutkiem okoliczności, za które powód odpowiedzialności nie ponosi, że roszczenie pozwanej z tytułu kary umownej jest w całości bądź w części nieuzasadnione. Maksymalna umówiona kara umowna wynosiła 5% wynagrodzenia należnego pozwanej i odpowiadała ona 10 dniom opóźnienia (0,5% wynagrodzenia za każdy dzień opóźnienia), tymczasem opóźnienie powoda wyniosło przynajmniej 7 miesięcy (licząc od początku października 2009 r. do końca kwietnia 2010 r.), a zatem powód powinien był wykazać nie tylko, że ogólnie rzecz biorąc zaszły niezależne od niego przyczyny opóźnienia (co uznać można jako udowodnione zeznaniami świadków oraz domniemaniem faktycznym wynikającym z dokumentu prywatnego zawiadomienia z 10.09.2009 r. – karta 49 akt sprawy i z korespondencji elektronicznej między stronami), ale ponadto powinien był udowodnić, że w ww. okresie od października 2009 r. do maja 2010 r. te przyczyny niezależne od powoda trwały przynajmniej na tyle długo, że okres ewentualnego zawinionego opóźnienia trwał mniej niż 10 dni. Okoliczności tej powód jednak nie wykazał. Należy również wziąć pod uwagę na obowiązek powoda wynikający z punktu 7.4 załącznika 2 do umowy pozwanej ze spółką (...) (karta 102 akt

sprawy), który wiązał powoda z mocy pkt 6 „uwag dodatkowych” umowy z 8.04.2008 r., aby wszelkie zdarzenia i fakty zaistniałe w trakcie wykonywania robót nie spowodowane działalnością wykonawcy, a mające jego zdaniem wpływ na harmonogram wykonania i zachowanie terminów, były zgłaszane na piśmie zamawiającemu w terminie do 2 dni po zdarzeniu, pod rygorem ich późniejszego nieuwzględnienia przez zamawiającego. Ten wymóg został spełniony przez powoda najwyżej jednokrotnie – w postaci przesłania stronie pozwanej pisemnego zawiadomienia z 10.09.2009 r. W konsekwencji, negatywne skutki niedopełnienia tego obowiązku w innych ewentualnie przypadkach zdarzeń mających wpływ na zachowanie przez powoda terminów wykonania prac, nie mogą obecnie obciążać pozwanej, lecz obciążają powoda.

Pozwanej zatem przysługiwała wobec powoda wierzytelność z tytułu kary umownej, do której zapłaty powód wezwany został notą obciążeniową nr 01/01/2011 z 31.01.2011 r., jako nie przekraczająca maksymalnej kary umownej zastrzeżonej w umowie stron. Następnie zaś, ww. wymagalna wierzytelność została przedstawiona przez pozwaną do potrącenia w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Zgodnie z art. 498 k.c., gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym (§ 1). Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej (§ 2).

Jak wynika z powyższych rozważań, pozwana wykazała, że przysługiwała jej wobec powoda wierzytelność pieniężna, wymagalna i zaskarżalna, której wysokość przewyższa należność pieniężną dochodzoną pozwem w niniejszej sprawie. Podniesiony przez pozwaną zarzut potrącenia okazał się zatem skuteczny i wywołał skutek prawny w postaci umorzenia wierzytelności dochodzonej pozwem w całości. Skoro zaś wierzytelność powoda uległa umorzeniu, żądanie pozwu należało oddalić, jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając je od strony powodowej, jako przegrywającej proces. Na koszty poniesione przez pozwaną złożyła się opłata za czynności adwokackie 3600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego 17 zł.

Na podstawie art. 84 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. - Dz. U. z 2014 r., poz. 1025, z późn. zm.) zwrócono stronie pozwanej niewykorzystaną zaliczkę na koszty przeprowadzenia wnioskowanego przez nią dowodu z opinii biegłego.